

Det bemærkes, at dette maksimum under hensyntagen til den udformning, der foreslås anvendt ved pristalsreguleringsbestemmelsen i § 44 A, ved det nuværende pristal vil blive 9 315 kr.

Ved loven af 23. marts 1948 fastsattes maksimum for den årsfortjeneste, hvorefter erstatning beregnes for en person, der frivilligt er forsikret i henhold til §§ 55, 59 og 74 til 2 400 kr., og det samme beløb blev fastsat som minimum for den årsløn, der efter § 44, stk. 6, anvendes for personer under 21 år. Disse beløb udgjorde således 48 pct. af den normale maksimale årsløn. Såfremt beløbene nu fastsættes i samme forhold til det foreslåede maksimumsbeløb 9 000 kr., skulle beløbene ændres til 4 320 kr.

Maksimumsbeløbet for frivillige forsikringer blev i 1948 i væsentlig grad bestemt ud fra indtægtsforholdene i 1944 for husmænd, der udgør den væsentligste gruppe under ordningen. Medens den gennemsnitligt ansatte indkomst for husmænd i 1944 udgjorde 2 930 kr., var den i 1955 steget til 6 180 kr., det vil sige en stigning på 111 pct. Ud fra denne stigning skulle den pågældende maksimumsindtægt kunne forhøjes til 5 064 kr.

Endvidere lå ca. 36 pct. af indkomstansættelserne for husmænd i 1944 under den i 1948 fastsatte grænse. Sammenholdes dette med forholdet i 1955, skulle grænsen for at medtage samme procent som i 1944 nu fastsættes til ca. 5 500 kr. Da det — på grund af indtægternes absolutte størrelse — ikke synes påkrævet at følge dette beløb helt op, foreslås det at fastsætte maksimumsbeløbet til 5 000 kr.

Med hensyn til minimumsbeløbet bemærkes, at stigningen i den gennemsnitlige lærlingeløn fra 1944 til 1955, der har udgjort 89 pct., betinger en forhøjelse til godt 4 500 kr. Da lærlingelønnen imidlertid ikke er afgørende, idet også den fremtidige højere løn må tages i betragtning, foreslås også minimumsbeløbet forhøjet til 5 000 kr.

Ifølge en af direktoratet for ulykkesforsikringen foretaget gennemsnitsberegning vil en forhøjelse af årslønnens maksimum til 9 000 kr. medføre en merudgift for forsikringsselskaberne på ca. 12,8 mill. kr. med tillæg af administrationsudgifter, og for statskassen ca. 0,9 mill. kr.

Til § 44 A.

Ved en å jourføring af de i ulykkesforsikringsloven anførte lønbeløb og ydelser i overensstemmelse med de nuværende lønninger og priser vil det også være nødvendigt at å jourføre pristalsreguleringsbestemmelsen, der hidtil har taget sit udgangspunkt i det for 1946 gældende pris- og lønniveau.

I den nugældende udformning, hvor udgangspunktet tages i detailpristallet for oktober 1946 (291), reguleres satserne efter §§ 41 og 44, stk. 4 og 6, for hver 15 points stigning eller fald i forhold til pristal 291 (det vil sige for procentvise ændringer på 5,15 pct.) med beløb, der svarer til nøjagtigt 5 pct. af grundbeløbene.

Det vil herefter blive påkrævet at have to sideløbende pristalsreguleringer, og af praktiske grunde samt for at bevare rytmen i reguleringerne foreslås det at bibeholde intervallet 15 points og fredeles lade det fra oktober måned offentliggjorte detailpristal være afgørende for, om en regulering skal iværksættes med virkning fra den efterfølgende 1. april.

Da fastsættelsen af årslønnens maksimum til 9 000 kr. er sket under hensyn til årslønnen i 1956, forekommer det rimeligt at anvende det pristal, ud fra hvilket lønnen i dette år er reguleret, d. v. s. et gennemsnitligt udregnet pristal på 411. Dette pristal vil samtidig udløse en regulering efter de nugældende bestemmelser.

Reguleringen skal herefter ske med 3,5 pct. De beløb, der skal reguleres, er begravelseshjælpen 700 kr. samt årslønnens maksimum 9 000 kr. og minimum 5 000 kr. Reguleringsbeløbene udgør herefter afrundet 25 kr., 315 kr. og 175 kr.

Til § 45.

Stk. 1. Efter den gældende ulykkesforsikringslov påhviler anmeldelsespligten arbejdsgiveren, dog at tilfælde af erhvervssygdomme skal anmeldes af den af erhvervssygdommen ramte eller dennes efterladte.

Det nu fremsatte forslag om, at anmeldelsespligten også for så vidt angår erhvervssygdomstilfældene pålægges arbejdsgiveren, er begrundet i administrative hensyn.

Til § 46.

Den foreslåede tilføjelse til § 46, hvorefter anmeldelsesfristen for så vidt angår erhvervssygdomme altid skal beregnes på den for den forsikrede gunstigste måde, skyldes ønsket om i videst muligt omfang at sikre den forsikredes rettigheder.

Til § 47.

Den foreslåede ændrede formulering af bestemmelsen i § 47 skyldes alene ønsket om at tydeliggøre den gældende lovtæst, således at det fastslås, at kravet på efterladteerstatning kun fortabes, når der foreligger en tilkendegivelse af, at sagen er sluttet, fordi der ikke kan antages at være nogen erstatningsberettiget person.